

amine.mardom@yahoo.com

aminnewsagency

قیمت ۱۰۰۰۰ تومان

روزنامه سراسری و کثیرالانتشار صبح ایران

aminnewspaper1376

www.aminnews.ir

با قاطعیت با عوامل
قاجاق سوخت
PDF Compressor Free Version
بر خورد کنید

شنبه ۷ شهریور ۱۴۰۵ / ۱۶ ربیع الاول ۱۴۴۸ هـ. ق / 29 August 2026 / شماره ۷۲۹۷ / سال بیست و نهم

وحدت نه یک تاکتیک، بلکه راهبرد امت اسلامی

خواست ملت برای حفظ ایران

همیشه بر خواسته ها و اعتراضات سایر مردم ارجحیت دارد و بدتر از آن، برخی از رسانه های تندرو به خود اجازه می دهند که خود را مساوی با کل مردم بدانند و سایر مردم را از عرصه ی جنگ چهل روزه خیابان ها را به تسخیر خود در آورده اند، در دانشگاه ها نیز حضور پررنگی داشته باشند و مانع از شکل گیری تجمعات اعتراضی شوند.

بدین ترتیب، برخی اساتید دانشگاهی و متولیان آن، تنها به این دلیل در هفت ماه گذشته اعتراضات گسترده ی خیابانی علیه نظام شکل نگرفته است که برخی از مردم در تجمعات شبانه برای حمایت از نظام حاضر شده اند. حضور شبانه ی مردم در خیابان ها به خودی خود امری پسندیده است اما این رویکرد اشتباه به آن، می تواند آسیب های جبران ناپذیری به جامعه ی ایران وارد کند.

واقعیت این است که مردم ایران از زمان حمله امریکا و اسرائیل به کشورمان، با مجموعه ی گسترده ای از مشکلات اقتصادی و اجتماعی رو به رو شده اند، اما علی رغم وجود این دشواری ها تصمیم بر این گرفته اند که در شرایط کنونی، حرکتی اعتراضی انجام ندهند تا کشور بتواند از این مرحله ی حساس عبور کند. این تصمیم بی شک حاصل خواست ملت برای حفظ ایران است و باید آن را ارج نهاد نه آنکه با اظهار نظرهایی سطحی در خصوص کارکرد خیابان آن را تخریب کرد.

دانشجویان نیز فرزندان این ملت هستند و بیش از هر چیز به سربلندی و حفظ وطن خوش می اندیشند و در شرایط فعلی، خواستار احیای دانشگاه، ایجاد فضای آموزشی مناسب برای نسل جوان و بازگشت نشاط به آن هستند تا با همدلی راهی برای عبور از بحران های دشوار بیابند. دانشجویان نیز به این باور رسیده اند که شرایط فعلی، زمانه ی مناسبی برای اعتراض های خیابانی نیست و بیش از هر چیز در آرزوی آن هستند که سایه ی جنگ از سر ایران کنار رود.

«عاطفه پیرایش، دانشجوی دکتری فلسفه

با نزدیک شدن به ماه مهر و شنیده شدن خبرهایی مبنی بر حضوری شدن دانشگاه ها در ترم آتی، شور و اشتیاقی تازه در میان دانشجویان شکل گرفته است، دانشجویانی که ترم پیش از دانشگاه و فضای علمی کشور دور بودند و امکانات کمی برای تحصیل و پرداختن به دغدغه های علمی خود در اختیار داشتند، بار دیگر به جنبش ی آمده اند و امیدوار هستند که در ترم آتی در شرایط بهتری به تحصیل بپردازند.

با این حال برخی از مسئولان نگران آن هستند که دانشجویان بار دیگر نسبت به سبب شرایط نامطوب کشور دست به اعتراض بزنند و از این رو تاکید می کنند که دانشجویان انقلابی باید به همان شیوه ای که طرفداران نظام از زمان آغاز جنگ چهل روزه خیابان ها را به تسخیر خود در آورده اند، در دانشگاه ها نیز حضور پررنگی داشته باشند و مانع از شکل گیری تجمعات اعتراضی شوند.

بدین ترتیب، برخی اساتید دانشگاهی و متولیان آن، تنها به این دلیل در هفت ماه گذشته اعتراضات گسترده ی خیابانی علیه نظام شکل نگرفته است که برخی از مردم در تجمعات شبانه برای حمایت از نظام حاضر شده اند. حضور شبانه ی مردم در خیابان ها به خودی خود امری پسندیده است اما این رویکرد اشتباه به آن، می تواند آسیب های جبران ناپذیری به جامعه ی ایران وارد کند.

واقعیت این است که مردم ایران از زمان حمله امریکا و اسرائیل به کشورمان، با مجموعه ی گسترده ای از مشکلات اقتصادی و اجتماعی رو به رو شده اند، اما علی رغم وجود این دشواری ها تصمیم بر این گرفته اند که در شرایط کنونی، حرکتی اعتراضی انجام ندهند تا کشور بتواند از این مرحله ی حساس عبور کند. این تصمیم بی شک حاصل خواست ملت برای حفظ ایران است و باید آن را ارج نهاد نه آنکه با اظهار نظرهایی سطحی در خصوص کارکرد خیابان آن را تخریب کرد.

دانشجویان نیز فرزندان این ملت هستند و بیش از هر چیز به سربلندی و حفظ وطن خوش می اندیشند و در شرایط فعلی، خواستار احیای دانشگاه، ایجاد فضای آموزشی مناسب برای نسل جوان و بازگشت نشاط به آن هستند تا با همدلی راهی برای عبور از بحران های دشوار بیابند. دانشجویان نیز به این باور رسیده اند که شرایط فعلی، زمانه ی مناسبی برای اعتراض های خیابانی نیست و بیش از هر چیز در آرزوی آن هستند که سایه ی جنگ از سر ایران کنار رود.

عملیات تروریسم اقتصادی آمریکا علیه ایران محکوم شود

آن گونه که در منشور ملل متحد تصریح شده است، دفاع کنیم؛ یا در برابر یکجانبه گرایی و زورگویی یک دولت یاغی تسلیم شویم. جمهوری اسلامی ایران، در مواجهه با آخرین تعرض ایالات متحده به اصول منشور ملل متحد و حقوق بین الملل، از شورای امنیت و مجموعه اعضای سازمان ملل متحد درخواست می کند:

– استفاده از اقدامات قهرآمیز یکجانبه و تحریم های ثانویه از سوی آمریکا به عنوان ابزارهایی با هدف وادار کردن دولت های مستقل به تغییر منافع اقتصادی و روابط تجاری قانونی خود را محکوم و رد نمایند.

– از به رسمیت شناختن، تایید یا اجرای هرگونه اقداماتی از این دست که به دنبال گره زدن حقوق حاکمیتی آنان به سیاست هایی که به صورت یکجانبه توسط ایالات متحده تعیین شده اند، خودداری کنند.

– از آمریکا بخواهند قورا تهدیدات و اقدامات قهرآمیز خود را که با هدف وادار کردن کشورهای ثالث و اتباع آنها به تغییر روابط و منافع اقتصادی قانونی شان طراحی شده است، متوقف نماید.

ایران همچنین از دبیرکل سازمان ملل متحد درخواست می کند پیامدهای بشردوستانه و حقوق بشری این اقدامات، از جمله تأثیر آنها بر دسترسی غیرنظامیان به غذا، دارو، مراقبت های بهداشتی، انرژی، حمل و نقل، کمک های بشردوستانه و سایر شرایط ضروری برای برخورداری از یک زندگی شایسته را ارزیابی و گزارش نموده و اطمینان حاصل نماید که شواهد مرتبط به صورت مستقل ارزیابی، مستندسازی و حفظ شوند تا برای پاسخگویی و مسئولیت پذیری در آینده مورد استفاده قرار گیرند.

در همین حال، جمهوری اسلامی ایران حق خود را برای پیگیری تمامی راه های موجود به منظور تحقق پاسخگویی، جبران خسارت و احقاق حق، محفوظ داشته و حق دارد متخلفان را در قبال پیامدهای این اقدامات غیرانسانی و غیرقانونی پاسخگو نماید. فعل متخلفانه بین المللی ایالات متحده در اجرای کارزار تروریسم اقتصادی از طریق اقدامات قهرآمیز یکجانبه، واجد مسئولیت بین المللی آن کشور، به شمول تعهد به جبران کامل تمامی خسارات وارنده، اعم از مادی و معنوی، از جمله اعاده وضع سابق، پرداخت غرامت و جلب رضایت، مطابق الزامات حقوق بین الملل می باشد. ایالات متحده مسئولیت کامل بین المللی و در صورت احراز عناصر قانونی مربوطه، مسئولیت کیفری فردی در قبال تمامی پیامدهای این اقدامات مجرمانه و غیرقانونی و خسارات وارنده به مردم ایران در نتیجه این اقدام تروریسم دولتی را بر عهده دارد.

سید عباس عراقچی

وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

هرچند توسل مستمر به چنین اقدامات قهرآمیزی نمی تواند از طریق رضایت ضمنی یا تکرار، حقی قانونی جهت اعمال صلاحیت قضایی نامحدود فراسرزمینی ایجاد کند، اما هدف از این اقدامات آن است که محدودیت های تحمیلی آمریکا علیه دیگران در سراسر اقتصاد جهانی اعمال گشته و کشورهای ثالث وادار به اجرای سیاست هایی شوند که نه خود اتخاذ کرده اند و نه پذیرفته اند.

– این به اصطلاح «عملیات»، به صورت عانده و بدون هیچ تمایزی غیرنظامیان را هدف قرار داده و به گونه ای طراحی شده است که حمایت های اعطایی به آنان طبق حقوق بین الملل را دور بزند. این اقدام از طریق محروم سازی عمدی از دسترسی به غذا، دارو، تجهیزات پزشکی، انرژی و سایر نیازهای اساسی، مجازات جمعی را تحمیل می کند و عواقب وخیمی برای آنان از حیث بهره مندی از حق حیات، سلامت، غذا و نیز سطح مناسب زندگی به همراه دارد. با توجه به ماهیت گسترده و نظاممند این تحریم ها، باید به ماهیت مجرمانه این «عملیات» تروریستی و همچنین مسئولیت کیفری اشخاصی که دستور چنین اقداماتی را صادر کرده و آن را هدایت یا تسهیل می نمایند، یا آگاهانه اجرا می کنند، رسیدگی شود. این به اصطلاح «عملیات»، انحراف آشکاری از رأی و دستور دیوان دادگستری بین المللی است و نشان دهنده شدت جنایتاتی است که آمریکا علیه مردم ایران مرتکب می شود؛ زیرا دیوان در تاریخ ۳ اکتبر ۲۰۱۸ به اتفاق آرا دستور داد که دولت آمریکا صادرات آزاد (۱) داروها و تجهیزات پزشکی؛ (۲) مواد غذایی و کالاهای کشاورزی؛ و (۳) قطعات یدکی، تجهیزات و خدمات مرتبط (از جمله خدمات گارانتی، نگهداری، تعمیرات و بازرسی) مورد نیاز برای ایمنی هوانوردی کشوری را به ایران تضمین کند. همچنین «موجها و اختیارات لازم» را صادر کرده و انتقال پرداخت ها و سایر وجوه مرتبط را تسهیل نماید. اکنون، یک لحظه سرنوشت ساز پیش روی شورای امنیت و تمامی اعضای سازمان ملل متحد است؛ یا باید از اصول برابری حاکمیت، عدم مداخله و احترام به حقوق حاکمیت دولت ها،

سید عباس عراقچی در نامه ای که به گوترش دبیر کل سازمان نوشت ودر این نامه که هدف اعلامی این به اصطلاح «عملیات»، خاتمه دادن به روابط اقتصادی قانونی با ایران دانست که با تهدید به اعمال تحریم های ثانویه و محرومیت از نظام مالی آمریکا پشتیبانی می شود.

متن نامه وزیر امور خارجه به شرح زیر است: جناب آقای آنتونیو گوترش دبیر کل سازمان ملل متحد مایلم توجه فوری جنابعالی و از طریق شما، توجه اعضای شورای امنیت و کلیه اعضای سازمان ملل متحد را به تازه ترین اقدام تروریسم دولتی آمریکا علیه ایران که در تاریخ ۲۴ اوت ۲۰۲۶ تحت عنوان «عملیات طرد اقتصادی» اعلام کرده است، جلب نمایم. آمریکا پس از ناکامی در تحقق اهداف جنایتکارانه خود در دو جنگ تجاوزکارانه در سال های ۲۰۲۵ و ۲۰۲۶ علیه ایران و پس از ناکامی در ترغیب سایر کشورها به مشارکت در جنگ های تحمیلی، تصمیم گرفته است همان هدف غیرقانونی، یعنی وادار کردن دولت های مستقل به کنار گذاشتن تصمیم سنجیده خود مبنی بر خودداری از پیوستن به یک اقدام تجاوزکارانه، از طریق اعمال فشار و اجبار برای مشارکت در یک «عملیات تروریسم اقتصادی» دنبال کند. هدف اعلامی این به اصطلاح «عملیات»، خاتمه دادن به روابط اقتصادی قانونی با ایران است که با تهدید به اعمال تحریم های ثانویه و محرومیت از نظام مالی آمریکا پشتیبانی می شود. این هدف، تلاشی برای تسری فراسرزمینی قوانین آمریکا و اهداف سیاست خارجی آن به سایر کشورها و وادار کردن دولت های مستقل به تغییر روابط تجاری قانونی خود محسوب می شود.

چنین اقداماتی با اصل برابری حاکمیتی مندرج در بند ۱ ماده ۲ منشور ملل متحد و همچنین با حق همه دولت ها برای تعیین آزادانه سیاست های اقتصادی و سیاست خارجی خود بدون مداخله دیگران، مغایرت دارد. سکوت در برابر چنین ارباب نظام مند و مستمری، خطر عادی سازی بیشتر نقض منشور ملل متحد و اصول حقوق بین الملل را در پی دارد؛ اصولی که سنگ بنای روابط بین المللی میان دولت های مستقل را تشکیل می دهد.

در این زمینه، مایلم توجه جنابعالی را به موارد زیر جلب نمایم:

– اقدامات اعلامی اخیر، اعمال تحریم علیه اشخاص و نهادها را «صرف نظر از محل استقرار آنها» پیش بینی می کند و اقدامی در جهت تسری قوانین و سیاست های آمریکا فراتر از حدود صلاحیت مشروع آن کشور و مفید کردن انتخاب های اقتصادی حاکمیتی سایر دولت ها به تصمیماتی است که به صورت یکجانبه در واشنگتن اتخاذ می شوند.

یادداشت

بازتولید مردسالاری

نسبیه پیرایش

با اعلام حکم پرونده پژمان جمشیدی و ملیکا پارسادوست بحث در فضای مجازی پیرامون آن رونق گرفته است. حکمی که در آن جمشیدی با محکومیت به ۹۹ ضربه شلاق تحت عنوان «رابطه نامشروع مادون زنا» از اتهام تجاوز به عنف تبرئه شد.

یکی از محورهای اصلی بحث کاربران، تفاوت میان رضایت به حضور در یک مکان و رضایت به رابطه جنسی بود. در یکی از نظرات آمده است که اگر زنی با میل خود به خانه یک مرد برود، این موضوع به معنای رضایت او به رابطه جنسی نیست و برای برقراری رابطه، رضایت دو طرف ضروری است.

در مقابل، برخی کاربران با تأکید بر عرف و احتیاط در روابط اجتماعی، معتقد بودند زنان و مردان باید در انتخاب موقعیت و نوع معاشرت خود دقت بیشتری داشته باشند.

با این حال مسئله را نمی توان فقط به این پرونده یا پرونده های خشونت جنسی محدود کرد. واکنش های شکل گرفته پیرامون این پرونده بخشی از یک الگوی گسترده تر در جامعه ای است که مناسبات مردسالارانه در آن نه فقط در قوانین و نهادها بلکه در قضاوت های روزمره، زبان عمومی و حتی درک افراد از مفهوم حق و مسئولیت ریشه دوانده است.

در چنین ساختاری رفتار، تصمیم و حضور اجتماعی زنان بیشتر از مردان زیر ذربین قرار می گیرد. زن باید توضیح دهد چرا به مکانی رفته، چرا به فردی اعتماد کرده، چرا رابطه ای را ادامه داده یا چرا در زمان مشخصی اعتراض نکرده است. در حالی که درباره رفتار مرد گاه این پرسش ها (اگر نگوییم مطرح نمی شود) اما با حساسیت کمتری مطرح می شود. به بیان دیگر، زن برای اثبات آسیب دیدن خود ناچار است پیشاپیش بی خطا بودن رفتارش را هم ثابت کند.

برای مشاهده این نابرابری کافی است به تجربه مراجعه کنندگان به دادگاه های خانواده، روایت زنان از پیگیری حقوق قانونی شان و دشواری طرح دعوائی ای مانند مطالبه نفقه، توجه کنیم. در این روایت ها گاه چنان ادراک می شود که با مرد صرفا به دلیل مرد بودن و به این دلیل که در نهایت باید هزینه ای بپردازد، با مدارای بیشتری برخورد می شود؛ در مقابل زن برای پیگیری حق قانونی خود، ممکن است با پرسش های بیشتر، تاخیر، ارجاع های پی در پی یا سخت گیری های مضاعف مواجه شود.

از همین منظر بحث درباره رضایت نمی تواند صرفا به یک موقعیت خصوصی میان دو فرد فرو کاسته شود. رضایت در خلا شکل نمی گیرد بلکه در بستری از نابرابری قدرت، انتظارات جنسیتی و ترس از قضاوت اجتماعی معنا پیدا می کند. جامعه ای که در بسیاری از موقعیت ها زن را مسئول پیشگیری از رفتار مرد می داند، در مواجهه با ادعای خشونت نیز به جای تمرکز بر رفتار متهم، انتخاب های زن را بررسی می کند. در این چارچوب توصیه به احتیاط ممکن است از یک توصیه عمومی فراتر رود و به نوعی انتقال مسئولیت از فرد متجاوز یا آزارگر، به زن تبدیل شود.

بنا بر این مسئله اصلی فقط این نیست که در یک پرونده مشخص چه حکمی صادر می شود بلکه این است که جامعه با چه پیش فرض هایی به پرونده نگاه می کند. آیا زن از ابتدا صاحب حق و برخوردار از اعتبار است و باید ادعایش بررسی شود یا آنکه اول باید بی تقصیر بودن خود را ثابت کند؟

تلفن تماس

با دفتر

روزنامه امین

۰۴۱-۳۳۳۵۲۷۷۴

۰۴۱-۳۳۳۵۲۷۷۹